

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1068

03.09.2023 (134)

Ledarskap mellan nationell gemenskap och elitism

från Michael Kühnen

MÄNNISKAN

Bakom statsmannens prestationer och misstag, bakom Führerns ställning i alla dess aspekter, som kommer att diskuteras senare, finns människan Adolf Hitler: en människa som, liksom vi alla, kände och upplevde glädje och sorg, entusiasm och tragedi, hopp och förtvivlan. En människa som var en okvalificerad arbetare, som inte hade någon avslutad utbildning och som gjorde sin plikt som namnlös soldat i första världskriget, en människa som hämtade styrka och beslutsamhet från tragedin med Tysklands nederlag för att bli politiker och vända Tysklands öde!

Ingenting verkade kunna hjälpa honom, ingenting kunde hjälpa honom: Han hade inga pengar, ingen ställning i världen, inga inflytelserika vänner och ingen betydande politisk rörelse bakom sig. Han blev ledare för en handfull män som bildade NSDAP och började erövra sitt folks hjärta. Denna kamp varade i 13 år och den namnlöse mannen hade blivit Tysklands rikskansler, sex år senare var han utan tvekan sitt folks ledare och skaparen av ett Stortyskt rike, som förde hem miljontals Volksgenossen från de en gång skilda territorierna, som hade övervunnit Versaillesdiktatet och kring vilket all europeisk politik kretsade. Och tre år senare var han återigen härskare över ett enat Europa; från Pyrenéerna till Kaukasus, från Nordkap till Egyptens gräns, hans makt sträckte sig, hans ord var det enda som gällde. Under de få år han hade kvar att leva konspirerade dock nästan hela

världen, delar av världen satte sig i rörelse, bara för att störta och förgöra denna enda man. Det lyckades till priset av Europas förstörelse och dess ställning i världen, till priset av miljontals döda som offrades bara för att de bakgrundsmakter som dominerade denna värld trodde att de inte kunde bära denna man. Han skulle dö och falla - till vilket pris som helst!

Men hans anda lever vidare, hans idéer sprids och vinner unga människor - långt utanför de områden som han en gång styrde militärt: hans arvingar och anhängare samlas, förutom i Europa, i Nord- och Sydamerika, i Sydafrika, Australien och Nya Zeeland, överallt där vita människor bor, men även i Arabien och Asien vördas och beundras han av många. Som död man når hans ord längre än till och med under den tid då han hade sin största makt! Vilken människa! Vilken man!!! Ja - vad för slags man? Vad möjliggjorde honom, vad var speciellt med honom? Vem var människan Adolf Hitler?

Det är minnena från hans barndomsvän Kubitzek, som kände honom när hans Wien-elände började och som delade dessa år, som visar oss mannen och hur en karaktär som är stark nog att förändra världen växer fram. Det var inte maktbegäret som drev denne man, inte personlig ambition, utan medvetenheten om ett överväldigande uppdrag, en ödesuppgift som var starkare än de begränsningar som hans bakgrund, utbildning och rikedom satte på honom, som fyllde honom.

Denna överpersonliga kraft kändes först av hans vän och senare av hela hans nation och många andra människor. Adolf Hitler lade av sig själv en orubblig vilja till ett vaket sinne som alltmer fick geniala drag, men framför allt en konstnärlig inställning till livet, en estetisk förståelse av världen och livet.

Utan denna självförståelse hos konstnären kan man inte förstå människan Adolf Hitler! Inom honom bodde en kreativ demon vars enorma energi och passion endast kunde tyglas av ett genialt sinne, en vilja av stål, och som åtföljdes av konstnärens djupt kända längtan efter skönhet, efter harmoni, efter frihet och storhet. Som en byggmästare som planerade i århundraden, som en förnyare av de ariska avancerade civilisationerna, som skaparen av en livsordning där människorna återigen skulle vara verkliga avbildningar av en Gud och perfekta personligheter - det var så Adolf Hitler kände sig, det var det verkliga målet för hans kamp, det är hans arv till oss - arvet från den man som var LEDAREN!

ERBÄREN

Utan att deras betydelse är uttömd kan man säkert tolka Tredje riket som ett av de stora imperier som byggdes på erövring och Adolf Hitler som den kanske sista av

de geniala och oemotståndliga indoeuropeiska erövrare vars mest framstående figurer var Alexander den store, Caesar och Napoleon, Caesar och Napoleon, men till vilka historiskt sett hör ledarna för de ariska, förhistoriska erövringståg som gick djupt in i Asien, liksom hertigarna från den germanska folkvandringstiden, de spanska och portugisiska conquistadorerna och skaparna och kämparna av de andra europeiska kolonialimperierna!

Sedan de medeltida tysk-romerska kejsarna i det första kejsardömet kollapsade hade sådana figurer blivit sällsynta i den tyska historien: de tyska krigen var brodermordskrig eller desperata försvar mot utländska angrepp. Med Adolf Hitler hittade det tyska folket sin styrka och ungdom igen - en sprudlande ungdomlig kraft, som gång på gång har visat sig i historien om vår kreativa och långtgående, världsskapande ras i expansion. Att erövra nya länder med svärd i hand, söka nya gränser, befrukta kulturer - spåren av dessa ariska utvandringar och erövringar kan hittas över hela världen. Ur denna synvinkel är erövraren Adolf Hitlers tredje rike bara en liten del av vår ras krigiska men kulturellt kreativa historia, som aldrig erkänner gränser och som vill storma himlen! Medger vi alltså att Adolf Hitler ville ha krig, att han villigt släppte lös det eller till och med provocerade fram det?

Nej, för han ville aldrig ha detta andra världskrig - han ville inte kriga mot väst, inte mot Frankrike, inte mot USA och framför allt inte mot England, som han älskade och vars imperium han beundrade och ville bevara, men inte förstöra. Detta krig mot väst tvingades på honom av de plutokratiskt-sionistiska bakgrundsmakter som dominerar västvärldens samtida politik. Adolf Hitler ville inte ens ha krig mot Polen, som han under lång tid gång på gång försökte komma överens med och som han till en början ville vinna som allierad mot Sovjetunionen. Adolf Hitler ville egentligen bara ha ETT krig - det mot Sovjetunionen! Med detta krig skulle världen befrias från bolsjevismens gissel och nytt livsutrymme skulle vinnas för det tyska folket.

Det är på denna punkt som ledaren skiljer sig tydligast från den andra stora erövraren som han så ofta jämförs med, eftersom deras liv har fantastiska paralleller: Napoleon! Napoleon, liksom Hitler, ville inte ha krig med England - om han verkligen ville ha krig med Ryssland återstår att se (många historiker ser det endast som ett desperat försök att få England att vilja sluta fred genom att besegra den sista europeiska makt som England fortfarande kunde hoppas på och driva fram det avlägsna imperiets gränser). I vilket fall som helst var detta ryska krig ingen passionerad hjärteangelägenhet för Napoleon, som bara ville att de kontinentaleuropeiska krigerna skulle skapa ett nytt "romerskt" imperium, under den nya Caesar från Bonaparte-dynastin.

Det kejserliga Frankrikes erövringar var också en explosion av makt hos ett förnyngat och entusiastiskt folk, men de tjänade inte detta folks verkliga behov,

utan ambitionen och längtan efter historisk storhet hos den erövrande kejsaren.

Trots alla yttre likheter i deras meritförteckningar är jämförelsen med Napoleon ganska missvisande. Jämförelsen med Caesar leder inte heller någonstans, eftersom hans arbete varade i maktpolitiska termer. Den mest avslöjande jämförelsen är den med Alexander den store:

På bara några få år skapade han med sina erövringar ett enormt imperium som omedelbart föll sönder efter hans död, men med det hade han spridit en kultur, en livshållning - Helenismen - som skulle präglade de områden som Alexander erövrade i århundraden framöver.

Adolf Hitler ville som ledare för det tyska folket erövra en världsmaktsposition för det tyska folket och säkra dess framtid för all framtid. För detta ändamål hade han fastställt den nationalsocialistiska världsbilden, som gick ut på att göra vårt folk starkt och moget för den nyvunna makten.

Därför skulle nationalsocialismen enligt hans vilja inte bli en exportvara, för det var inte andra folk som skulle bli starkare tack vare denna nya, kämpaglada livshållning och framsynthet, utan bara tyskarna. Och så marscherade den nya indoeuropeiska erövrarens tyska arméer framåt - mot de länder som kapitalistiska krigshetsare villrådigt rusade in i detta krig och mot Sovjetunionen, som skulle bli det tyska Indien. Dessa arméer marscherade i nationalsocialismens namn, och på höjden av sin makt gällde erövrarens order i Norge och Danmark, i Belgien, Nederländerna och Frankrike, i Polen, Ungern, Rumänien, Tjeckien och Slovakien, bland folken i före detta Jugoslavien, i Albanien och Grekland, i Italien och Nordafrika så långt som till den egyptiska gränsen, och i Rysslands vidder så långt som till Kaukasus och vid Moskvas portar. Spanien och Finland, folken i Arabien, Persien och Turkiet, de förtryckta folken i Brittiska imperiet, det Englandfientliga Irland, folken i Syd- och Centralamerika som lider under den us-amerikanska exploateringen hoppades i hemlighet på hans seger, det stolta Japan och dess asiatiska allierade stod i järnfront med honom.

Führern ledde det tyska folket till sådana höjder! Det får vi aldrig glömma, det kan vi vara stolta över!

Fallet var djupt eftersom den position som nåddes var så hög. Ingenting återstod av detta ärofyllda imperium. Som så ofta i historien lurade ödet sina hjältar och verkställare:

Resultatet av vår Führers erövringskampanj var inte den tyska nationens permanent säkrade världsmaktsposition på grundval av den nationalsocialistiska världsåskådningen, utan spridningen av denna nationalsocialistiska

världsåskådning över hela världen: Det som de tyska vapnen inte kunde ta permanent i besittning, kommer idén att återta och komplettera och på så sätt skapa en ny världsordning av fria, stolta och artmedvetna folk!

NATIONALHJÄLTEN

Ingenting är mer absurt än anklagelsen att nationalsocialism innebär krig, eller att nationalsocialisterna ville ha krig:

Nationalsocialismen är en biologisk världsåskådning och kamp och urval hör till naturens grundläggande lagar som ingen borgerlig pacifism kan upphäva och som också gäller för folkens liv. Arternas bevarande och utveckling säkras inte genom att man inte gör någonting; ett folks överlevnads- och utvecklingsmöjligheter faller inte ner från himlen utan måste bekämpas. Därför är nationalsocialismen en kämpande världsåskådning och formar hjältemodiga män som som kämpar och politiska soldater ska vara bärare av vårt folks kamp för livet!

Men kamp och krig är inte samma sak: som allt annat tjänar kampen uteslutande till att bevara och utveckla vårt folks art och utesluter allt som står i vägen för detta mål! Kriget har emellertid sedan länge urartat till ett tekniskt massmord, det främjar inte längre urvalet av de bästa utan sätter igång ett moturval som först slukar de modigaste, de mest stridbara och snabbaste och lämnar kvar de mest fega, de som drar sig undan och massorna av människor. Det tyska folket är också så degenererat i dag eftersom två världskrig har utplånat de bästa i vårt folk. Om allt detta gäller generellt för moderna krig, gör atombomben det omöjligt, åtminstone i Europa, att tänka på att säkra vårt folks existens och utveckling genom krig. Vapenkampen ger vika för idékampen: Nationalsocialismen kommer inte att bygga sin ordning på den tyska nationens kanoner och dess räckvidd, utan kommer att vinna de europeiska folken för sig själv!

Men om vi tyskar är stolta över vår ledare Adolf Hitler - till och med övervinnaren Adolf Hitler - betyder det inte att vi vill återuppta det krig som han var tvungen att föra. Det finns ingen förutsättning för det, det skulle inte vara en befordran, utan en fruktansvärd fara för vårt folks liv. Men vill fransmännen, som hedrar Napoleon som sin nationalhjälte, upprepa hans krig? Nej - de hedrar den man som ledde Frankrike till höjden av dess makt och ära! I sina nationalhjärtar finner en nation sig själv igen och i sina stora män hedrar den sin egen styrka och storhet, utvecklar en sund stolthet, en känsla av heder, storhet och ära, som leder till den egna historiens kraftkälla och hämtar energi därifrån för att forma nuet och vinna framtiden. Det tyska folket är också så deprimerat, utan känsla av heder och stolthet, så brutet i sin livskraft, eftersom det har skurits av från kraftkällan i sin egen historia. Det kan bara återfå allt detta om det hittar tillbaka till denna historia,

känner igen sig i sina stora män och återigen blir medvetet om storheten och kraften i sitt förflutna. Ur denna synvinkel är Adolf Hitler "den tyske Napoleon", det tyska folkets nationalhjälte, som ledde det tyska folket till den högsta toppen av makt, ära och styrka. Och lika lite som Napoleons slutliga nederlag kommer Adolf Hitlers misslyckande i maktpolitiken att förhindra att en sådan man blir en myt.

Tysklands nationalsocialister uppmuntrar denna utveckling: aldrig, inte ens under de mörkaste dagarna av agitation och förnedring, tvekade de i sin lojalitet mot Führern; endast den som respekterar och hedrar Adolf Hitler som nationalhjälte är en sann nationalsocialist!

Visst är vi mer engagerade i idén än i en person, även om det är den största personligheten i vårt folks historia, men Führerns namn är outplånligt förknippat med den idé som han på ett avgörande sätt utformade, som han ledde till seger och som han var förkroppsligad under hela sitt politiska liv! Det bör återigen påpekas: Vårt engagemang för Führern innebär inte att vi stöder eller till och med kopierar allt som statsmannen gjorde och sade. Adolf Hitler agerade inom ramen för en konkret politisk konfrontation och under mycket specifika historiska förhållanden och kunde som alla andra göra misstag. Jag har ovan redogjort för några av dessa misstag, i den mån de var avgörande. Det är inte statsmannen Adolf Hitler som förtjänar vårt förbehållslösa erkännande, utan myten, nationalhjälten, fulländaren av vår historia!

Denna utveckling till nationalhjälte går inte att stoppa, ingen politisk propaganda från anti-tyska krafter kan hindra den: Även Napoleon blev smädat som ett "blodigt odjur" innan han årtionden senare fann sin sista viloplats i Paris som en nationalhjälte, under folkets jubel och på ett värdigt sätt.

Så en dag kommer de monument som vi fortfarande reser för Führern i våra hjärtan att pryda de tyska städerna och tyskarna kommer att göra rättvisa åt sin största hjälte, vars uppoffrande död för sitt folk, och få styrka från den myt som håller på att skapas för att fullborda hans arv!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit langem haben die Kapitalisten der Weltmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mehrfache von Massenmord, Verdrängung, Vertreibung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der grünen Hölle werden hoch gelobten Führer Adolf Hitler zu erwecken.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmenschen sollen Arbeiter an Schulen im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der schwarze Gegen ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) zu begehen. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überfremdung und Rassenmischung.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ist im Weltkrieg oder im Rassenkampf, ist ein Propagandist, bewaffnet oder unbewaffnet, der andere die Idee Nationalsozialismus hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina nuvarande projekt är uppenbartigen filosofiska och konstruktörande.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut minifält av information. Man söker information om en sak, och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som man är en arkivör som gräver upp det begravningsförhållanden. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side for the preservation.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-orientation.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!